

всички трѣбва да се стремите. Въ Школата се даватъ методи за реализиране на този идеалъ.

Главната задача на ученицитѣ е да реализиратъ любовта къмъ Единния, т. е. любовта къмъ всички.

Сега, за една седмица ще ви дамъ следното упражнение: всѣка вечеръ като си легате, мислете по две минути върху любовта къмъ Единния, Когото не познавате. Като размишлявате за Бога, представете си Го като центъръ, отъ който животътъ излиза. После, мислено си представете една малка бубулчица и отправете къмъ нея любовта си, като къмъ сѣщество, излѣзло отъ Единния. Това е контрастно положение, но вие ще разберете идеята за Бога, за Неговото величие, за всичко, каквото Той е създалъ въ битието, само при любовта, която можете да направите къмъ Великото и къмъ малкото. Колкото малки да сж нѣкои форми, въ които животътъ тече, тѣ сж пълни съ съдържание. Великиятъ, Единниятъ е вложилъ своята мисль и въ тѣхъ.

Сега, да направимъ упражнението всички заедно. Първата минута ще мислите за Бога, а втората — за нѣкоя малка, микроскопическа мушица, като проява на Божията мисль.

„Само свѣтлиятъ пътъ на мъдростта води къмъ истината“.

*

22. Лекция отъ Учителя, държана на
21 мартъ, 1923 г. София.